

Ved bestemmelsen i stk. 2 har man ønsket også at give mulighed for, at en seminarielærer inden for sit pligtige timetal kan have timer f. eks. ved en ungdomsskole, en efterskole, eller en aftenskole, hvis seminariet og den pågældende lærer ønsker en sådan ordning.

Til § 14.

Bestemmelsens indhold svarer til 1954-lovens § 31, stk. 1, om statsseminarier, som gennem § 32, stk. 1, også gælder for private seminarier.

Den bestemmelse om lærerråd ved en fast øvelsesskole, der har fælles ledelse med seminariet, som i lovforslag I stod som stk. 2 i nærværende paragraf, er flyttet til kapitlet om øvelsesskoler (nu § 20).

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til § 31, stk. 3 og 4 i loven af 1954. Ved fastsættelsen af nærmere regler om de studerendes råds sammensætning og beføjelser og om lærerrådenes virksomhed vil man medtage en bestemmelse om, at repræsentanter for de studerendes råd skal have lejlighed til at deltage i lærerrådets møder, når der behandles forslag, der er stillet af de studerendes råd, og i øvrigt når der behandles forslag af særlig betydning for de studerende. Dette vil stemme med de synspunkter om de studerendes repræsentation i handelshøjskolernes undervisningsråd, man er nået til ved behandlingen af loven om handelshøjskoler i folketingsåret 1964-65.

Til § 16.

Stk. 1 svarer til første punktum af 1954-lovens § 26, og stk. 2 har samme formål som 1954-lovens § 34, andet led, nemlig en billiggørelse af studiet for studerende ved privatseminarierne, hvor der betales undervisningsafgift. Da stk. 2 er en regel om tilskud, er det undervisningsministeriets hensigt at søge den overført til loven om tilskud til de private seminarier ved en kommende revision af denne lov.

Den i 1954-lovens §§ 26 og 34 nævnte adgang til statsunderstøttelse er nu overflødiggjort af lovgivningen om Ungdommens Uddannelsesfond, der dækker både private seminarier og statsseminarier.

Til § 17.

Den tilsvarende bestemmelse i lovforslag I (§ 10) om ophør med uddannelsen på grund af uegnethed var et modstykke til optagelsesbetingelserne vedrørende helbred, vandel og egnethed. Da sådanne optagelsesbetingelser ikke stilles efter nærværende lovforslag, har man udformet bestemmelsen som en forskrift om, at den bortvisning, der i sjældne tilfælde vil kunne være nødvendig ved seminarier såvel som ved højere læreanstalter og andre undervisnings-

institutioner kun kan ske efter undervisningsministerens bestemmelse. Da bestemmelsen herefter ikke vedrører selve læreruddannelsen, er den flyttet til kapitel IV, hvor reglerne om seminariernes ordning og administration i øvrigt findes.

Til § 18.

De studerendes opøvelse i praktisk skolegerning foregår på en eller flere øvelsesskoler.

Efter loven af 1954 § 21, stk. 1, skal der ved hvert seminarium findes en øvelsesskole, der i almindelighed oprettes og drives for seminariets regning, men som med undervisningsministerens tilladelse kan være en offentlig folkeskole, som kommunen så har pligt til at stille til rådighed. Efter § 22 gives der yderligere eleverne adgang til at deltage i undervisningen i andre folkeskoler eller anerkendte private skoler, og alle offentlige skoler samt private skoler, der modtager statstilskud, har pligt til at stille sig til rådighed hertil.

Lovforslaget opretholder 1954-lovens system ved sine regler om faste og supplerende øvelsesskoler, om kommunernes pligt til at stille øvelsesskole eller -skoler til rådighed og om en pligt for private skoler med statstilskud til i givet fald at fungere som supplerende øvelsesskoler. Lovforslaget afviger imidlertid fra den gældende lov ved at gøre det til hovedreglen, at den faste øvelsesskole bliver en kommunal skole. Dette skyldes, at udviklingen er gået i denne retning. Uanset 1954-lovens formulering har kun ca. en tredjedel af de eksisterende seminarier egen øvelsesskole med ledelse fælles med seminariet, og det er med en enkelt undtagelse seminarier, der havde denne ordning allerede før 1954-lovens ikrafttræden i 1955. De øvrige seminarier benytter med undervisningsministerens tilladelse kommunale skoler som øvelsesskoler, og det må anses for sandsynligt, at denne ordning vil blive foretrukket i fremtiden som den både af pædagogiske og økonomiske grunde mest hensigtsmæssige, bl. a. fordi den faste øvelsesskole herved bliver en normal distriktsskole. Det nødvendige samvirke mellem den faglige og teoretisk-pædagogiske uddannelse på seminariet og den praktisk-pædagogiske uddannelse på en kommunal øvelsesskole søges sikret ved den bestemmelse — som i øvrigt gælder alle faste øvelsesskoler — at planerne for skolens virksomhed som øvelsesskole fastlægges af skolen og seminariet i fællesskab.

Den faste øvelsesskole er centret for de lærerstuderendes orientering om og indføring i en skoles og dens læreres samlede funktioner. Desuden underviser et større eller mindre antal af dens lærere de studerende i praktisk skolegerning. Det kan